

Diplomová práce: *L'horizon d'attente des lecteurs tchèques et francophones à l'abord des livres de jeunesse*

Autor DP: Bc. Jana Detaille Nováková

Vedoucí: PhDr. Závěš Šuman, Ph.D.

Oponent: PhDr. Catherine Ébert-Zeminová, Ph.D.

Diplomová práce Jany Detaille Novákové *L'horizon d'attente des lecteurs tchèques et francophones à l'abord des livres de jeunesse* se věnuje recepci dětské literatury v českém a frankofonním prostředí a k tomuto účelu si autorka zvolila dvě knihy, *Záhádky* Petra Nikla a *Le Journal secret du Petit Poucet* Philippa Lechermaiera. Své schopnosti studentka prokázala již výběrem metodologie: využívá teorému Kostnické školy a jejích zakladatelů, H.R. Jausse a W. Isera, „horizont očekávání“.

Záměrem práce je tedy porovnat čtenářská očekávání ve dvou jazykově a kulturně odlišných prostředích – autorka se přitom nesoustředí pouze na odlišnosti, ale správně předpokládá, že oba kontexty sdílejí jistou společnou bázi. Výchozí hypotézy ověřuje analýzou recenzí a internetových diskusních příspěvků. Velmi podstatný klad práce spočívá v tom, že autorka postupuje nikoli výhradně deduktivně, jak tomu často u studentských prací bývá, nýbrž induktivně, což je postup, který je pracnější, vede ke spolehlivějším a jemnějším výsledkům a navíc v tomto případě nabourává klišé, spojená s dětskou literaturou.

U obou rozebíraných děl studentka ukazuje, že dětská literatura nemusí plnit pouze didaktickou, moralizující či zábavnou funkci, ale že podněcuje jazykovou i jinou kreativitu (slovní hříčky, jazyková představivost). Tříbení obrazotvornosti je přitom cíl o to záslušnější, že v dnešní době „spektaku“, kdy se takměř vše předkládá dospělému i dětskému vnímateli polopatě, „naturalisticky“, se fantazii ponechává čím dál menší pole působnosti, takže hrozí její atrofie. Výsledek, jejíž

autorka přináší, je o to průkaznější, že se v práci nezabývá pouze textem, ale i obrazem a vztahem mezi těmito dvěma odlišnými médii.

Se strukturou si Jana Detaille Nováková poradila dobře: práci člení na část teoretickou a praktickou, postupuje od obecného k partikulárnímu, text je přehledný včetně příloh, jež zahrnují analyzované ohlasy.

Co se týče jazyka, adeptčina mluvená francouzština je lepší než její francouzština psaná: slabším bodem stylizace jsou nesrovnalosti v předložkách, z nichž některé zřejmě pronikly do textu pod vlivem belgické francouzštiny; tu a tam se vyskytnou věty ne zcela srozumitelné a s poněkud krkolomnou stavbou (s. 82). Ne úplně ojedinělé jsou elementární chyby v nepřímých otázkách (např. s. 15), nejednotnost v typografické úpravě číselných odkazů na poznámky pod čarou (s. 12, 13, 15, 23 et sq.), neadekvátní lexikum (accompli místo comblé). Velkou většinu chyb pravopisných a gramatických autorka napravila v erratech, nicméně redakce i přesto zůstala ve výše uvedených směrech ledabylá – spěch je skutečně od Dábla...

V bilanci ovšem podstatně převažují klady, v zásadních složkách autorka prokázala schopnost nuancovaně reflektovat texty, dobře uplatnit zvolenou metodologii a napsat odborný text. Proto diplomovou práci Jany Detaille Novákové doporučuji k obhajobě.

PhDr. Catherine Ébert-Zeminová, Ph.D.

Praha, Hamburk 30.-31. srpna 2014